

УДК 657

МСФЗ У ФОРМАТІ МІНФІНУ

СЕРГІЙ ГОЛОВ,
доктор. екон. наук, професор
кафедри менеджменту
та економіки ПВНЗ
«Міжнародний інститут
менеджменту (МІМ-Київ)»

У статті розглянуто зміст Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» в контексті запровадження міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ) в Україні.

Ключові слова: фінансова звітність, міжнародні стандарти фінансової звітності, форми фінансової звітності, розкриття інформації.

ВСТУП

Міністерство фінансів України 07.02.2013 р. видало наказ № 73 «Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» (далі – НП(С)БО 1) [1].

Згідно з цим наказом:

1) скасовані положення (стандарти) бухгалтерського обліку 1–5, затверджені наказом Мінфіну від 31.03.99 р. № 87;

2) установлені нові форми фінансової звітності.

НП(С)БО 1 застосовується до фінансової звітності і консолідованої фінансової звітності всіх юридичних осіб (крім банків та бюджетних установ), зокрема тих, що складають таку звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності (МСФЗ).

Отже, вітчизняні підприємства, незалежно від галузі і сфери діяльності, при складанні звітності за МСФЗ мають застосовувати єдиний перелік статей і форму їх подання у фінансових звітах.

Втім, міжнародні стандарти фінансової звітності не визначають форми фінансових звітів, а містять лише мінімальний перелік статей, які слід наводити безпосередньо в цих звітах. Це дає можливість врахувати особливості діяльності окремих підприємств і суттєвість інформації для користувачів фінансової звітності.

У зв'язку з цим виникає запитання, наскільки звітність, складена за формами та вимогами, встановленими НП(С)БО 1, відповідатиме міжнародним стандартам.

Мета статті – аналіз тексту НП(С)БО 1 і встановлених ним форм фінансової звітності.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

НП(С)БО 1 складається з чотирьох розділів і має три додатки.

Розділ I. Загальні положення

Розділ I встановлює сферу застосування цього положення (стандарту) і містить визначення основних термінів, що використовуються в національних положеннях (стандартах) бухгалтерського обліку.

Більшість термінів були наведені в національних положеннях (стандартах) бухгалтерського обліку раніше, але є й новації. Це стосується передусім термінів «сукупний дохід» та «інший сукупний дохід».

Згідно з визначеннями, наведеними у НП(С)БО 1, сукупний дохід – це зміни у власному капіталі протягом звітного періоду внаслідок господарських операцій та інших подій (за винятком змін капіталу за рахунок операцій з власниками). Відповідно «інший сукупний дохід – доходи і витрати, які не включені до фінансових результатів підприємства».

Наведені визначення є нелогічними, суперечливими та не узгоджуються з іншими термінами. Зокрема, «доходи – це збільшення економічних вигід у вигляді надходження активів або зменшення зобов'язань, які призводять до зростання власного капіталу (за винятком зростання капіталу за рахунок внесків власників)» [1].

Отже, сукупний дохід не може охоплювати всі зміни (зокрема, зменшення) у власному капіталі внаслідок господарських операцій та інших подій (за винятком змін капіталу за рахунок операцій з власниками).

Припустимо, що впродовж звітного періоду підприємство мало лише витрати (а не доходи), які не включені до фінансових результатів. Тоді, за логікою НП(С)БО 1, інший сукупний дохід буде від'ємний і дорівнюватиме витратам, які не включені до фінансових результатів підприємства.

Вочевидь це абсурдно.

Формально для перекладу терміна «Comprehensive Income» як сукупний дохід є певні підстави. Проте в англійському тексті МСФЗ термін «Income» застосовують як у значенні «дохід», так і в значенні

«прибуток». Тому не слід перекладати МСФЗ формально, інакше назву МСБО 12 (IAS 12 «Income Taxes») слід було б перекладати «Податки на дохід». І це лише один з численних прикладів складностей перекладу.

Розділ II. Склад та елементи фінансової звітності

НП(С)БО 1 визначає, що фінансова звітність складається з:

- 1) балансу (звіту про фінансовий стан);
- 2) звіту про фінансові результати (звіту про сукупний дохід);
- 3) звіту про рух грошових коштів;
- 4) звіту про власний капітал;
- 5) приміток до фінансової звітності.

З цього випливає, що примітки одночасно є складовою фінансової звітності та додатком до неї. Це припускає можливість складання приміток до приміток до фінансової звітності.

Згідно з п.7 МСБО 1 «примітки містять інформацію на додаток до поданої у звіті про фінансовий стан, звіті про сукупні доходи, окремому звіті про прибутки та збитки (якщо він подається), звіті про зміни у власному капіталі та звіті про рух грошових коштів. Примітки надають описові пояснення чи детальніший аналіз статей, поданих у цих фінансових звітах, а також інформацію про статті, які не відповідають вимогам визнання в цих звітах» [2].

Отже, йдеться про примітки до відповідних фінансових звітів, і такі примітки поряд з фінансовими звітами є складовою фінансової звітності, а не додатком до неї.

Далі в НП(С)БО 1 зазначено, що проміжна (місячна, квартальна) звітність, яка охоплює певний період, складається наростаючим підсумком з початку року.

Така вимога не повною мірою узгоджується з п. 206 МСБО 34 «Проміжна фінансова звітність», який передбачає, що звіт про фінансові результати складається не лише наростаючим підсумком з початку року, а й за поточний звітний період.

НП(С)БО 1 встановлює єдині для всіх підприємств (крім банків, бюджетних установ, суб'єктів малого підприємництва і представництв іноземних суб'єктів господарської діяльності) форми фінансової звітності, які наведені у додатках 1 і 2.

Розглянемо ці форми передусім з позиції можливості складання фінансової звітності за МСФЗ.

Форма №1 «Баланс» («Звіт про фінансовий стан») структурно стала більш послідовною щодо розподілу активів і зобов'язань на поточні та непоточні (довгострокові).

Проте уніфікована форма балансу не дає змоги

виконувати п. 55 МСБО 1, згідно з яким «суб'єкт господарювання подає додаткові рядки статей, заголовки та проміжні підсумкові суми у звіті про фінансовий стан, коли таке подання є доречним для розуміння фінансового стану суб'єкта господарювання» [2].

Тому підприємства, що складають звітність за МСФЗ, будуть змушені включати усі «нестандартні» статті до складу «інших» у відповідному розділі балансу. Це може призвести до об'єднання різнорідних суттєвих статей, що суперечить МСБО 1.

Прикладом таких «нестандартних» статей є «Обмежені у використанні кошти», «Похідні фінансові інструменти» тощо.

З іншого боку, наприклад стаття «Довгострокова дебіторська заборгованість» може об'єднувати фінансові та нефінансові активи (заборгованість за майно, передане у фінансову оренду, довгострокові векселі одержані, інша дебіторська заборгованість), що також суперечить МСФЗ.

Форма №2 «Звіт про фінансові результати» («Звіт про сукупний дохід») не відповідає МСФЗ у таких аспектах.

По-перше, ця форма не містить деяких обов'язкових рядків, передбачених п. 82 МСБО 1, зокрема:

➤ прибутки та збитки, що виникають від припинення визнання фінансових активів, оцінених за амортизованою собівартістю;

➤ різниця між справедливою вартістю та попередньою балансовою вартістю фінансових активів, які внаслідок перекласифікації були оцінені за справедливою вартістю.

По-друге, згідно з МСБО 1 розділ II «Сукупний дохід» має починатись з показника рядку 2350 (або 2351) розділу I. Ця вимога у формі №2 недотримана.

По-третьє, текст МСБО 1, розміщений на сайті Мінфіну, не враховує останні зміни, внесені до цього стандарту, які набули чинності 1 січня 2013 р. Зокрема, п. 82А МСБО 1 передбачає, що у розділі «Сукупний дохід» слід наводити статті іншого сукупного доходу, згруповані згідно з іншими МСФЗ у такі, що:

а) не будуть у подальшому перекласифіковані у прибуток чи збиток;

б) можуть бути у подальшому перекласифіковані у прибуток чи збиток.

По-четверте, у п. 107 МСБО 1 зазначено, що «суб'єкт господарювання подає у звіті про зміни у власному капіталі або у примітках суми дивідендів, визнаних як виплати власникам прибутку у формі дивідендів протягом цього періоду, а також відповідні суми на акцію» [2]. Тому суму дивідендів на акцію (ряд. 2650) не слід наводити у формі № 2.

Поряд із цим уніфікована форма звіту про фінан-

сові результати не враховує, що згідно з п. 85 МСБО 1 суб'єкт господарювання має подавати додаткові рядки, заголовки та проміжні підсумки у звіті (звітах), який надає інформацію про прибуток чи збиток та інший сукупний прибуток, коли таке подання є доречним для розуміння фінансових результатів діяльності суб'єкта господарювання.

Нарешті, форма №2 орієнтована на подання витрат за функціями. Але для страхових компаній, підприємств сфери послуг більш доречною може бути класифікація витрат за їх характером.

Форма №3 «Звіт про рух грошових коштів». НП(С)БО 1 передбачає дві форми звіту про рух грошових коштів: за прямим методом (*форма №3*) і за непрямим методом (*форма №3н*). Обидві форми звіту не повною мірою відповідають МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів».

Форма №3 не містить окремих статей «Сплачений податок на прибуток», «Відсотки сплачені», що передбачено МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів», та не дає змоги застосовувати окремі положення цього стандарту. Наприклад, МСБО 7 допускає різні підходи до класифікації руху коштів, пов'язаних з відсотками, дивідендами та податком на прибуток. Сплачені дивіденди можна розглядати як фінансову діяльність, оскільки вони є платою за отриманий капітал, або можна вважати їх операційною діяльністю, яка має забезпечити кошти, необхідні для сплати дивідендів. У свою чергу, отримані відсотки є частиною операційного прибутку або можуть розглядатися безпосередньо як прибуток від інвестицій.

Поряд з тим якщо витрати на сплату податку на прибуток можна прямо пов'язати з операційною, інвестиційною або фінансовою діяльністю, їх необхідно відображувати у складі відповідної діяльності.

Утім уніфікована форма звіту не передбачає можливості прийняття рішення щодо класифікації грошових потоків, пов'язаних з відсотками і дивідендами, і не надає можливості відобразити сплачений податок на прибуток у складі руху грошових коштів від фінансової або інвестиційної діяльності, коли існує прямий зв'язок сплаченого податку з відповідною діяльністю.

Форма №4 «Звіт про власний капітал» на відміну від інших форм звітності не передбачає наведення інформації за попередній звітний період, що суперечить МСФЗ.

У зв'язку з цим у п. 10 НП(С)БО 1 зазначено, що для забезпечення порівняльного аналізу інформації звіту про власний капітал підприємства повинні додавати до річного звіту звіт про власний капітал за попередній рік.

Привертає увагу відсутність у формі №4 показника загального сукупного доходу, що є недотри-

манням п.106 МСБО 1. Крім того, уніфікація форми №4 може призвести до перенавантаження рядка 4290 «Інші зміни в капіталі». Зокрема, у цей рядок прогнозовано потрапить сума залишку дооцінки вибув- ших об'єктів основних засобів, яка переноситься зі складу капіталу у дооцінках до нерозподіленого прибутку.

На нашу думку, уніфікація форм фінансової звітності зумовлена передусім необхідністю статистичного узагальнення інформації. Однак внаслідок певних розбіжностей між П(С)БО і МСФЗ розглянуті форми фінансової звітності можуть призвести не лише до відступу від МСФЗ, а й до формування недостовірної статистичної інформації.

Наприклад, підприємства, що застосовують МСФЗ, звичайно, відображують незавершене будівництво у складі основних засобів. Тому можна очікувати, що найближчим часом державна статистика прозвітує про значне скорочення незавершених капітальних інвестицій (ряд. 1005 ф. №1). Це повною мірою стосується й цільового фінансування (ряд. 1525), яке підприємства, що складають звітність за МСФЗ, відобразатимуть у складі доходів майбутніх періодів.

Якщо мета уніфікації фінансової звітності юридичних осіб зрозуміла, то уніфікація форм консолідованої фінансової звітності (додаток 2 до НП(С)БО 1) не може не дивувати. Адже подання консолідованої фінансової звітності органам статистики законодавством не вимагається.

У практиці вітчизняні підприємства складають консолідовану фінансову звітність за МСФЗ не за формами, затвердженими Мінфіном, а керуються міжнародними стандартами, чинними на звітну дату, навіть якщо деякі з них (або їх нова редакція) ще не перекладені українською мовою і не розміщені на веб-сторінці Мінфіну України.

Такий підхід до консолідованої фінансової звітності застосовують, зокрема, ДТЕК, «Інтерпайп» та інші великі компанії.

Наприклад, 19 лютого цього року департамент по зв'язках з громадкістю корпорації «МАКО» оприлюднив інформацію про те, що Група МАКО вперше підготувала звітність відповідно до МСФЗ. Аудитори компанії «Прайсвотерхаус Куперс» надали висновок, що ця звітність достовірно відображує фінансовий стан Групи на 31 грудня 2011 р., її фінансові результати та рух коштів за 2011 р. (з порівняльною інформацією за 2010 р.) у відповідності до МСФЗ.

«Мы руководствуемся принципами прозрачности и стремимся к построению компании мирового уровня. Именно поэтому мы активно внедряем лучшие стандарты ведения бизнеса и открыто предоставляем общественности информацию о ключевых результа-

тах нашей деятельности. Мы впервые публикуем основные показатели нашей финансовой отчетности, составленной в соответствии с международными стандартами и подтвержденной аудиторской фирмой PricewaterhouseCoopers. В дальнейшем мы намерены продолжать знакомить общественность с финансовыми результатами нашей Группы», – заявив акціонер Группи МАКО Олександр Янукович [3].

Отже, вітчизняні підприємства зацікавлені у складанні та оприлюдненні консолідованої фінансової звітності у повній відповідності з МСФЗ та ігнорують форми і вказівки Мінфіну щодо такої звітності. Тому уніфікація форм консолідованої фінансової звітності не має жодного сенсу.

Розділ III. Якісні характеристики фінансової звітності та принципи її підготовки

Розділ III містить положення, які раніше були наведені у пп. 14–18 П(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затвердженого наказом Мінфіну України № 87 від 31.03.99 р.

При цьому якісні характеристики фінансової звітності, наведені в НП(С)БО 1, відрізняються від якісних характеристик, передбачених Концептуальною основою фінансової звітності (далі – *Концептуальна основа*), виданою Радою з МСБО у вересні 2010 р. і розміщеною на сайті Мінфіну (таблиця).

Таблиця

ЯКІСНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ФІНАНСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Концептуальна основа фінансової звітності [4]	НП(С)БО [1]
Основоположні	
Доречність	Доречність
Правдиве подання	Достовірність
Поліпшувальні	
Зіставність	Зіставність
Можливість перевірки	–
Своєчасність	–
Зрозумілість	Дохідливість

По-перше, правдиве подання і достовірність не є тотожними. Подання інформації є правдивим, якщо її опис є повним, нейтральним та вільним від помилок. Згідно з НП(С)БО 1 інформація є достовірною, якщо вона не містить помилок і перекручень.

Отже, достовірність інформації є лише однією з передумов її правдивого подання.

Поряд з цим важливою передумовою правдивого подання інформації є її нейтральність. Це означає, зокрема, що подання інформації у звітності не може підпорядковуватись інтересам будь-якого одного користувача. Тому інформація, наведена у фінансовій

звітності, має бути не лише достовірною за змістом, а й незалежною від інтересів користувачів за формою.

По-друге, в НП(С)БО 1 взагалі не розглядаються такі якісні характеристики, як можливість перевірки та своєчасність.

По-третє, не слід вважати, що уніфіковані форми фінансової звітності забезпечують зіставність інформації, зокрема, можливість порівнювати фінансові звіти різних підприємств. З цього приводу в Концептуальній основі [4] зазначено, що не слід ототожнювати зіставність з однаковістю (уніфікацією). Однаковість призводить до подання у подібний спосіб речей, які не є подібними, що не поліпшує зіставність.

Наприклад, подання в одному форматі фінансової звітності будівельного підприємства і страхової компанії не забезпечує зіставність показників їх фінансового стану і результатів діяльності.

У свою чергу, принципи фінансової звітності, перелічені у п. 6 НП(С)БО 1, наразі не повною мірою кореспондують з сучасною концепцією МСФЗ. Зокрема, з нової Концептуальної основи вилучено обачність, яка раніше розглядалась як одна з передумов достовірності.

Слід також відзначити, що згідно з МСФЗ первісною оцінкою фінансових інструментів і біологічних активів є їх справедлива вартість. Тому навряд чи слід акцентувати увагу на пріоритетності оцінки активів за історичною (фактичною) собівартістю.

Ураховуючи таку невідповідність, не слід поширювати якісні характеристики та принципи підготовки фінансової звітності, наведені у НП(С)БО 1, на підприємства, що складають звітність за МСФЗ.

По суті Міністерство фінансів України ігнорує той факт, що МСФЗ стосуються передусім фінансової звітності загального призначення. Згідно з МСБО 1 **фінансова звітність загального призначення** – це така фінансова звітність, яка має на меті задовольнити потреби користувачів, які не можуть вимагати від суб'єкта господарювання скласти звітність згідно з їхніми інформаційними потребами [2].

Проте уніфіковані форми фінансової звітності орієнтовані передусім на потреби державних органів, а не тих користувачів, які не можуть вимагати звітність від суб'єкта господарювання. З цього приводу у п.6 Концептуальної основи зазначено, що уряди можуть, зокрема, визначати відмінні або додаткові вимоги з огляду на свої власні цілі. Але такі вимоги не повинні впливати на фінансові звіти, які публікуються для інших користувачів, якщо вони не відповідають їхнім потребам [4].

Отже, вимагаючи від підприємств уніфіковану фінансову звітність за МСФЗ для статистичних або регуляторних цілей, Уряд України має забезпечити також складання і оприлюднення фінансової звітності

сті загального призначення у повній відповідності з МСФЗ.

Фінансова звітність, складена на основі методології МСФЗ, за формами, наведеними у додатках до НП(С)БО 1, є статистично-фінансовою. Фінансовою звітністю загального призначення можна вважати лише примітки до фінансових звітів.

Тому Р. Мушинські і С. Токар вважають примітки єдиною можливістю «вписатися» в установлений формат і не порушити МСФЗ [5, с. 61]. Проте з такою точкою зору повністю погодитись неможливо. Вибір форм фінансових звітів по суті є складовою облікової політики підприємства. Згідно з п.18 МСБО 1 «суб'єкт господарювання не може виправити невідповідні облікові політики, ні розкриттям інформації про застосовані облікові політики, ні примітками чи поясненнями» [2].

Тому, наприклад, відсутність порівняльної інформації безпосередньо у фінансових звітах, а наведення її у примітках означатиме невідповідність такої звітності МСФЗ.

Розділ IV. Розкриття інформації у фінансовій звітності

НП(С)БО 1 передбачає можливість застосування Міжнародного стандарту фінансової звітності для малих і середніх підприємств (МСФЗ для МСП) [6] як підприємствами, що зобов'язані застосовувати МСФЗ, так й підприємствами, які прийняли таке рішення самостійно.

Згідно з п. 12 МСФЗ для МСП *малими та середніми підприємствами* є суб'єкти господарювання, які:

- а)* не є підзвітними громадськості та
- б)* оприлюднюють фінансові звіти загального призначення для зовнішніх користувачів.

Зовнішніми користувачами є, наприклад, власники, що не беруть участь в управлінні підприємством, існуючі та потенційні кредитори, а також кредитно-рейтингові агентства.

При цьому п.1.3 МСФЗ для МСП пояснює, що підприємство є підзвітним громадськості, якщо:

- а)* його боргові інструменти чи інструменти капіталу перебувають в обігу на публічному ринку або воно знаходиться в процесі випуску таких інструментів для обігу на публічному ринку (вітчизняна чи іноземна фондова біржа або позабіржовий ринок, включаючи місцевий та регіональний ринки), або
- б)* на відповідальному зберіганні у нього знаходяться активи великої групи сторонніх осіб, і таке зберігання є одним з основних видів його діяльності. Це характерно для банків, кредитних спілок, страхових компаній, брокерів/дилерів цінних паперів, вза-

ємних фондів та інвестиційних банків [6].

Отже, фактично більшість суб'єктів, що зобов'язані застосовувати МСФЗ (зокрема, ПАТ, банки та страховики), не зможуть застосовувати МСФЗ для МСП.

Згідно з НП(С)БО 1 у фінансовій звітності обов'язково слід наводити інформацію, розкриття якої вимагають П(С)БО або МСФЗ та/або інші нормативно-правові акти Мінфіну України з питань бухгалтерського обліку. Така вимога суттєво збільшує обсяг розкриття інформації для підприємств, які застосовують П(С)БО. Раніше такі підприємства обмежувались складанням приміток за формами №5 і №6, які не охоплювали значну частину інформації (переважно описової), передбаченої П(С)БО.

Внаслідок цього обсяг і зміст розкриття інформації за П(С)БО суттєво наближаються до обсягу і змісту інформації, розкриття якої вимагають МСФЗ. Це зумовлено тим, що національне П(С)БО визначає принципи та методи ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності, що не суперечить МСФЗ.

У зв'язку з цим виникає запитання: чи варто за таких умов постійно «підганяти» П(С)БО під МСФЗ, якщо можна, наприклад, застосовувати МСФЗ для МСП замість П(С)БО. З іншого боку, навіщо підприємствам, які не є товариствами або фінансовими інститутами (але не можуть застосовувати П(С)БО 25), взагалі складати примітки, які ніхто не узагальнюватиме.

Підприємства, які складають звітність за МСФЗ, мають наводити у примітках повідомлення про складання фінансової звітності за міжнародними стандартами. Цього вимагає п.16 МСБО 1, згідно з яким: «Суб'єкт господарювання, фінансова звітність якого відповідає МСФЗ, має чітко та без будь-яких обмежень зазначити таку відповідність у примітках. Суб'єкт господарювання не повинен характеризувати фінансову звітність як таку, що відповідає МСФЗ, якщо вона не відповідає усім вимогам МСФЗ» [2].

Зазвичай таке повідомлення є досить лаконічним. Наприклад, у примітках до консолідованої фінансової звітності «НАК Нафтогаз України», складеної за МСФЗ, зазначено, що «консолідовану фінансову звітність Групи було складено у відповідності до міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ), які випущені Радою з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (МСБО)».

Утім вітчизняні підприємства, ймовірно, будуть змушені формулювати це повідомлення так: «Фінансова звітність, складена за формами, затвердженими Міністерством фінансів України із застосуванням Міжнародних стандартів фінансової звітності, розміщених на веб-сайті Міністерства фінансів України, станом на звітну дату». Далі, за наявності розбіжностей

тей між МСФЗ, чинними на певну звітну дату, та МСФЗ, розміщеними на сайті Мінфіну на цю дату, необхідно буде надати інформацію про вплив таких розбіжностей на фінансову звітність.

Наразі на сайті Мінфіну розміщено лише переклад нових стандартів (МСФО 10, 11, 12, 13), які набули чинності 1 січня 2013 р. Проте внаслідок прийняття нових та перегляду «старих» стандартів з

1 січня 2013 р. набули чинності зміни, зокрема, до МСБО 1, 12, 16, 19, 27, 28, 34, МСФЗ 1, 3 тощо. Але ці зміни відсутні у текстах МСФЗ, розміщених на сайті Мінфіну.

За таких умов аудитори апіорі не зможуть надати позитивний висновок щодо фінансової звітності вітчизняних підприємств на предмет її відповідності МСФЗ.

ВИСНОВКИ

Проведений аналіз змісту НП(С)БО 1, який визначає вимоги до складання фінансової звітності в Україні, дає змогу дійти таких висновків:

1. Концепція складання фінансової звітності за єдиними формами, викладена в НП(С)БО 1, суперечить Концептуальній основі складання фінансової звітності за МСФЗ. Внаслідок цього фінансова звітність вітчизняних підприємств, які застосовують МСФЗ, не є фінансовою звітністю загального призначення за МСФЗ.

2. Уніфіковані форми фінансової звітності разом із запізненням у перекладі та оприлюдненні текстів МСФЗ на сайті Мінфіну України є основними чинниками ризиків для аудиторів і користувачів фінансової звітності.

3. Єдині форми фінансової звітності за наявності розбіжностей між П(С)БО і МСФЗ можуть привести до перекручення статистичних даних.

4. У зв'язку із запровадженням МСФЗ в Україні потребує розгляду питання щодо доцільності подальшого застосування П(С)БО як аналогів МСФЗ.

З огляду на викладене вище можна констатувати, що експеримент Мінфіну України щодо застосування уніфікованих форм для складання фінансової звітності за МСФЗ приречений на невдачу.

ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА

1. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://195.78.68.18/minfin/control/uk/publish/article/main?art_id=366860&cat_id=285157

2. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 1 «Подання фінансової звітності» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua/file/link/364242/file/ias-01.pdf>

3. Група МАКО раскрыла финансовые результаты своей деятельности за 2010–2011 гг. // Деловые новости. – 2013, 19 февр. [Электронный ресурс]. – Режим доступа:

<http://e-news.com.ua/show/283911.html>

4. Концептуальна основа фінансової звітності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua/file/link/332198/file/buh.pdf>

5. Мушинські Р. Звітність за МСФЗ: якщо буде затверджено наказ / Р. Мушинські, С. Токар // Бухгалтерія. – 2013, 21 січня. – №3. – С. 60–63.

6. Міжнародний стандарт фінансової звітності для малих та середніх підприємств (МСФЗ для МСП) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua/file/link/366190/file/IFRS-for-SMEs-UKR.pdf>

В статье рассмотрено содержание Национального положения (стандарта) бухгалтерского учета 1 «Общие требования к финансовой отчетности» в контексте внедрения международных стандартов финансовой отчетности (МСФО) в Украине.

Ключевые слова: финансовая отчетность, международные стандарты финансовой отчетности, формы финансовой отчетности, раскрытие информации.

The article deals with the of National Accounting Statement (standard) 1 «General requirements to the financial statements» in the context of introductions of international financial reporting standards (IFRS) in Ukraine.

Keywords: financial statements, international financial reporting standards, form of the financial statements, disclosure of information.